דליה ליאון ושות'

מודעת הפרסומת של 4×2 אינצ'ים, שהופיעה השבוע בעתונים, הבטיחה להמונים כי „החל מחודש אפריל שנה זו, אנו מביאים לסידרת הופעות את אליקי, דאלידה, מוריס שבאלייה, ולהקת קאן־קאן ועוד ועוד ועוד." בשחור על גבי לבן צעקה עוד המודעה: „נערוך נשפים וערבי בידור בחברת אמנים בעלי שם עולמי. ההופעות יהיו מיועדות להמונים רבים. אנו נערוך בפני הציבור תצוגות־אופנה."

כל האינצ'ים המרובעים הללו לא היו מסעירים אותנו במיוחד, לולא ניראתה שם תמונה חיינית. תחתיה היה חתום: בכבוד רב, דליה ליאון ושות'.

הצירוף — מלכת־יופי־אמרגנית נשמע מסחרר מאוד. חזון נפרץ. דהרנו ישיר לחיפה, לראות אותו בעיניים ממש. דליה ליאון ושות', בשמלת הריון שחורה, פתחה את הדלת. קשה לאמר שהיא סינדרה. מלכת־היופי 1961, בת ה־20 מינום, עשתה בעצם רושם מוזנח משהו. היא הסבירה שאת חמש השעות האחרונות בילתה במונית בחברת בעלה.

„דליה לא תוכל לדבר," הודיע הבעל. לרגע טרפה אותנו דאגה אימומה, וזה כשהאמרגנית נכנסה באיטיות לחדר והתפרקדה אילמת על הספה. בריכוז בחננו אותה. הדיאוג־נוזה היתה מעודדת. שום פלסתר לא סתם לה את הפה, שום מוגג לא ביצבץ ממנו.

„אם היא תדבר, זה רק יזיק לעניין ולשותפים שלה.", היא קבע. „אני אדבר, ותכתבו בעתונות כאילו זה היא אומרת".

„כן, כאילו אני אומרת," אישרה מלכת־היופי מהספה.

אחרי לא יותר משתי דקות כבר שחינו מצויין במצב הלא־נורמלי: אנחנו שואלים את דליה השוכבת על הספה, וקול גברי חזק עונה לנו מהכסא.

„מתי תבוא דאלידה?" נשאלה האמרגנית.

„למה אתם שואלים דוקא על דאלידה?" ענה בעלה.

„סתם, משתגעים אחריה," אמרנו על הזמרת השנואה עלינו ביותר.

„אבל דליה כתבה במודעה גם על מוריס שבאלייה ואליקי. אפשר לדעת למה אתם שואלים דוקא על דאלידה, אה?" עצבני מאוד.

„זהו. משתגעים אחריה."

„אתם בטוחים שזאת הסיבה?"

„מאה אחוז!" הפעם זה עזר. אלף טון דאגה ירדו ממנו.

„טוב, אז על דאלידה קיבלה דליה רק הבטחה בעל־פה שהיא תבוא. לכן לא כדאי שתזכירו אותה, למרות שדליה כתבה אותה במודעה. אבל עם האחרים, למשל, יש לדליה הסכמים בכתב. השותף שלה, אמרגן מקצועי אחד שאני לא יכול למסור את שמו, התחיל בחליפת־מכתבים עם האמרגן של מוריס, והתשובה שלו היתה חיובית. הוא יבוא בשנים הקרובות," סיפר לנו בקול מלא חשיבות.

דליה ליאון ובעלה
שבאלייה יבוא בשנים הקרובות

„וגם פראנק סינאטרה," התפרצה האמרגנית ליאון.

הבעל זרק בה מבט — מאיים, נדמה לנו. מה היא מת־ערבת. „איזה פראנק סינאטרה בראשך? הוא לא שייך בכלל."

„בכל אופן אליקי כן תבוא לארץ," התנצלה האמרגנית, „אני בעצמי נוסעת לקחת אותה. תשעים אחוז בטוח. יתכן שזה יהיה עוד השבוע. אנחנו מחכים רק לאישור."

דליה ליאון ושות' הודתה שאמנם לא נחתמו עדיין שום חוזים עם הכוכבים וזה לאחר שביקשנו לגעת באחד מהם. אבל, לעומת זאת, הבטיחה אשת העסקים חגיגית, היא השיגה כבר חוזה ל־14 הופעות של אוהל ואמנים מעולים נוספים מישראל. בינתיים מתלבטת האמרגנית באיזה משרד עליה לבחור. 3 מועמדים לרשותה, וזה קשה, כידוע.

בתוכניתה לפתוח משרד ראשי בחיפה, ואת הסניף בתל־אביב.

„ואלה כל הפרטים שהיא יכולה למסור לעתונות," הפסיק אותה הבעל, „מי השותפים שלה, ואם בכלל דליה שותפה או רק תרמה את השם שלה, את זה היא תודיע במסיבת עתונאים. אני מקווה, כשתדע בעצמה איפה היא עומדת בכלל. עוד לא ברור כלום. הרי אנו חדשים במקצוע."

„לא נכון. התחלנו באמרגנות לפני החתונה שלנו," תיקנה אשת־העסקים, שנישאה לפני חודשיים.

כל הדיאלוג התרבותי רק עודד אותנו לשאול בחוסר־דיסקרטיות את האמרגנית מה היא, בעצם, עושה כל היום. „תגיד, נו. מה להגיד להם?" היא קראה לעזרת הבעל, שנחלץ להצילה.

„מה יש, תגידי שאת עובדת באמרגנות. זה ברור, לא?"

„לא רק זה. השבוע גם סיידתי את הדירה בעצמי," אמרה.

המלכה, שקיבלה על עצמה להביא לישראל את דאלידה ואת שבאלייה, גילתה כי מאז ומעולם שאפה לעבודה בלתי־שיגרתית. „אבל אחרי שבעלי אסר עלי להיות דוגמנית, החלטתי לפחות לעזור לאמנים. תמיד שאפתי לאמרגנות."

בעלה של מלכת־היופי חטף את הנייר שהחזקנו, ברגע שעמדנו לעזוב. „אני רוצה לראות אם כתבתם בדיוק מה שאמרתי!" הוא בדק בקפדנות את הכתוב. „אנחנו לא מעוניינים שיחשבו אותנו לילדותיים. בכל אופן, אם יכתבו עלינו בליגלוג, אני מוכן להשתמש בכוח ממש!" והוא הוסיף בנימוס: „אני לא רוצה לאיים, אבל כמה נהגים, חברים שלי, כבר שברו לכמה אנשים את העצמות."

לכן ציטטנו בדיוק מלה במלה, מה שנאמר. אנחנו אוהבים את העצמות שלנו.

★ ★ ★

שום קן ישראלי מקורי לא כלט בתצוגה של המכון ליצוא. בנקודה זו איכזבה התצוגה ל־חלוטין. הדגמים שנראו איפיינו את יצירתם של מתכנני האופנה האירופיים. בתמונה: זיוה מדגימה את יצירתה של ציירת האופנה הילדה שלי, שחשתתפה בתחרות. מעיל החוף שלה עשוי בד־מגבת בכתום־לבן. נציג המין הגברי בתצוגה היה גדעון איכרזון, שהראה משלו מערכת קוקטייל שחורה, אותה מדגימה ג'ון. יורה הדגימה את יצירת הלינה אבילאה.

קו פאריס־תל־אביב

מה שאפיין במיוחד את תצוגת־האופנה של המכון הישראלי לייצוא — שהיתה על טהרת המתכננים ה־ישראליים — היה העדר מוחלט של קו ישראלי מקורי. זו היתה אכזבה לרבות מהצופות, שקיוו למשהו חדש. 18 הפירמות לסריגים, בגדי־ים וחוף, מעילים ושמלות — הראו דגמים מרהיבים, בתצוגה שנערכה ביום רביעי בשרתון. אולם בכולם, בלי יוצא מהכלל, שלט עד הפרטים הקטנים ביותר, קו־האביב של אירופה: פאריס־רומא. נציגי השגרי־רויות הזרות בארץ, שנכחו במקום, הרגישו כמו בבית.

50 הדגמים הוכנו על ידי 11 מתכננים, שזכו לפני חודש בתחרות ציירי אופנה 1962, אותה ערך המכון. התנאי הראשון, שנלקח בחשבון על־ידי חברי־השופטים, היה פשטות־הביצוע.

בין 11 הזוכים בלט גדעון אוברזון, בן ה־18, כגבר יחיד. הנער המוזקן, שקיבל את שלושת הפרסים הראשונים, למד בפאריס. האמן החיתר גאה שאינו מצייר בלבד. הוא גוזר, תופר ורוקד באלט.

הזוכה בחמישה פרסים היתה העולה ההדשה מרטה וידה, בת ה־29, שהגיעה לפני תשעה חודשים לארץ.

לאחותה התאומה, אגנס שרבן, לא העיר המזל. גם היא אחת מ־11 הזוכות. אולם אגנס ממשיכה עדיין למכור אספרסו ברחוב המלך ג'ורג' 31 בתל־אביב.

מערכת החוף, העשויה בצורת קופסת גפרורים, היא פרי יצירתה של מרתה וידה. ציירת האופנה ואחותה התאומה — אגנס שרבן — הן עולות חדשות, שבארץ מוצאן למדו באקדמיה לאמנות ועבדו בתיאטרון. השתיים צברו את מספר הפרסים הרב ביותר בתחרות הציורים.